

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vakituisen asunnon asuntotulon verotuksesta vapaan verotusarvon raja korotettavaksi 300 000 markkaan nykyisestä 215 000 markasta. Muun asunnon kuin vakituisen asunnon valtionverotuksessa vapaan verotus-

arvon raja ehdotetaan korotettavaksi 60 000 markkaan nykyisestä 50 000 markasta.

Esitys liittyy vuoden 1986 tulo- ja menoarvioesitykseen.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotettu muutos

Asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (505/73) mukaan verovelvollisen omistamasta asunnosta, jota hän käyttää omaan tai perheensä asumiseen tai vapaa-ajan viettoon, vahvistetaan asuntotulo asunnon verotusarvon perusteella.

Asuntotulo on 3 prosenttia sen perusteena olevan asunnon verotusarvosta. Asuntotulo vakituisesta asunnosta jätetään kuitenkin verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 215 000 markkaa. Lakia säädettyä vuonna 1973 oli verotettava raja 100 000 markkaa. Vuonna 1975 raja korotettiin 150 000 markkaan, vuonna 1979 170 000 markkaan, vuonna 1980 190 000 markkaan ja vuonna 1983 200 000 markkaan.

Asuntotulo muusta asunnosta kuin vakituisesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 50 000 markkaa. Kunnallisverotuksessa asuntotulon perusteena on asunnon koko verotusarvo. Raja lisättiin lakiin vuonna 1975 annetulla lailla (526/75). Alunperin muita kuin vakituisia asuntoja verotettiin

myös valtionverotuksessa koko verotusarvon perusteella. Muita kuin vakituisia asuntoja ovat vapaa-ajan asunnot ja niin sanotut toiset asunnot.

Asuntotulon perusteena olevat asuntojen verotusarvot ovat nousseet käypien arvojen nousun johdosta. Sekä rakennusten että tonttimaan verotusarvojen määrittämistä on uudistettu pyrkiä yhtenäistämään verotusarvojen taso lähelle varovasti arvioituja käyviä arvoja. Myös uusien asuntojen laatutaso on aikaisempaa parempi. Näistä syistä on yhä useammasta sekä vakituisesta että vapaa-ajan asunnosta vahvistettu asuntotuloa. Kun vuodelta 1981 toimitetussa verotuksessa asuntotuloa vahvistettiin runsaalle 3 prosentille vakituisessa asunnossa asuvalle verovelvolliselle, määrättiin vuodelta 1983 toimitetussa verotuksessa asuntotuloa jo vajaalle 9 prosentille omassa asunnossa asuvista verovelvollisista. Verotuksen kohteeksi joutuneiden asuntojen lukumäärä on kuitenkin tätä pienempi, sillä monissa tapauksissa verovelvollisia asunnon omistajia ovat molemmat puoliset.

Lakia säädettyä tarkoituksena ei ollut, että tavallista asumistasoa edustavista asunnoista jouduttaisiin maksamaan asuntotuloveroa. Asuntotulon verotuksen lieventämiseksi ehdotetaan

asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n 2 momentti muutettavaksi siten, että asuntotulo vakituudesta asunnosta jätetään verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 300 000 markkaa.

Kun muun kuin vakituisen asunnon valtionverotuksessa verotuksesta vapaata rajaa ei ole korotettu vuoden 1975 jälkeen, ehdotetaan asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n 3 momentti muutettavaksi siten, että asuntotulo muusta asunnosta kuin vakituudesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 60 000 markkaa.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Vuodelta 1983 toimitetussa verotuksessa vahvistettiin asuntotuloa vakituudesta asunnosta noin 114 000 verovelvolliselle. Asuntotulon määrä oli noin 115 miljoonaa markkaa. Arvion mukaan tästä tulosta maksuunpantiin valtionveroa noin 36 miljoonaa markkaa ja kunnallisveroa noin 18 miljoonaa markkaa. Vakituisen asunnon verotuksesta vapaan rajan korottaminen poistaa valtaosan

nyt verotuksen kohteena olevista vakituista asunnoista verotuksen piiristä.

Muista asunnoista eli lähinnä vapaa-ajan asunnoista vahvistettiin asuntotuloa valtionverotuksessa noin 74 000 verovelvolliselle noin 38 miljoonaa markkaa ja kunnallisverotuksessa noin 309 000 verovelvolliselle noin 309 miljoonaa markkaa. Valtionveron tuotto vapaa-ajan asunnoista oli vuodelta 1983 noin 13—15 miljoonaa markkaa ja kunnallisveron tuotto noin 50 miljoonaa markkaa. Muutoksen johdosta vakituista asunnoista määrättävän asuntotuloveron tuotto jää vuonna 1986 varsin vähäiseksi. Muista asunnoista kuin vakituista asunnoista maksuunpantavan valtionveron tuotto alenisi arvion mukaan noin 5 miljoonalla markalla vuonna 1986.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Sitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa 15 päivänä kesäkuuta 1973 annetun lain 1 §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 2 momentti 23 päivänä marraskuuta 1984 annetussa laissa (780/84) ja 3 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (526/75), näin kuuluviksi:

1 §

Asuntotulo vakituudesta asunnosta jätetään verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 300 000 markkaa.

Asuntotulo muusta asunnosta kuin vakituudesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verotta-

matta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 60 000 markkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki

asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asuntotulon verottamisesta eräissä tapauksissa 15 päivänä kesäkuuta 1973 annetun lain 1 §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 2 momentti 23 päivänä marraskuuta 1984 annetussa laissa (780/84) ja 3 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa laissa (526/75), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Asuntotulo vakituisesta asunnosta jätetään verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 215 000 markkaa.

Asuntotulo muusta asunnosta kuin vakituisesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 50 000 markkaa.

Asuntotulo vakituisesta asunnosta jätetään verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 300 000 markkaa.

Asuntotulo muusta asunnosta kuin vakituisesta asunnosta jätetään valtionverotuksessa verottamatta siltä osin kuin sen perusteena olevan asunnon verotusarvo ei ylitä 60 000 markkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986. Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1986 toimitettavassa verotuksessa.

